

vedsagen. Det kan ikke være Lovgivningens Sag at afvæie Mandens og Kvindens Skyld mod hinanden, og paa Grundlag heraf at ordne og fordele deres Forpligtelser mod Barnet, de have avlet. De ere begge skyldige i en Handling, der ikke blot er moralsk forkastelig, men tillige skadelig for Samfundet, idet den rokker ved den Ordning af Familieforholdet, som Samfundets Liv kræver respekteret, og saare ofte bebyrder Samfundet med Omfarg for det Barn, der er Frugten af deres Forbindelse. Derimod er dette Barn absolut uskyldigt og ikke blot det; det er fra sin Fødsel af bragt i en skjæb Stilling i Verden ved en det af selve dets Forældre tilføiet Uret, der ikke kan udjevnes paa anden Maade end derved, at Forældrene indgaa lovligt Ægtefælskab og derigjennem skaffe Barnet Ægtebarnets (Ægtefælskabets) Stilling og Vilkaar, og da dette jo kun i de sjældneste Tilfælde sker og ofte slet ikke kan ske, bliver det Spørgsmaalet for Lovgivningen, hvorledes den kan komme et saadant Barn til Hjælp, der fremfor noget andet Barn er hjælpeløst, og afværge de Misligheder, der klæbe ved dets uheldige Stilling. Det maa vel mærkes, at, medens et Barn, der er født i lovligt Ægtefælskab, har en naturlig Støtte i Familien og værnes deraf, er det udenfor Ægtefælskab fødte Barn i Fødselens Dieblit alene henvist til at søge Støtte hos sin Moder; men denne Støtte er nødvendigvis i alle Tilfælde kun saare svag og usikker, og et saadant Barn er derfor langt mere udsat for Fare end andre Børn, hvad der for Samfundet medfører en særlig Pligt til at træde til for at værgе dette Samfundsmedlem og sikke det den Ret, der tilkommer det.

Spørgsmaalet bliver da, hvad Barnets Ret er, og hvad der kan gøres for at hæbde den.

Først og fremmest har Barnet en naturlig Ret til at faae at vide, hvem der har sat det i Verden, og hvem det saaledes naturlig har at holde sig til for at opnaa de Livsgoder, som ethvert Mennefebarn har Krav paa. Det er en unaturlig Handlemaade, naar en Moder sætter et Barn ind i Verden og derefter skjuler sig for det, nægter at kjendes ved det, kaster det fra sig som en Byrde, hun vil

være fri for, og ingen Moder er berettiget til at handle saaledes. Ligesaa vel som Barnet er hendes Barn, er hun Barnets Moder; hun tilhører som saadan Barnet, og dette har en naturlig Ret til at komme og blive i Besiddelse af sin Eiendom, sin Moder. Det er derfor aldeles utilstedeligt, naar Staten er en Moder behjælpelig i at blive skjult for sit Barn og at skyde dette absolut moderløst ud i Verden; det er tværtimod Statens Pligt at forhindre, at noget Saadant finder Sted. Det Samme gjælder med Hensyn til Barnets Fader; hvad man end maatte mene om hans Forpligtelse lige overfor den Kvinde, som har ladet sig befvangre af ham, er det udenfor al Tvivl, at han har Pligter imod det Barn, som han har avlet, ikke blot moralske Pligter, men Retspligter, som Barnet kan kræve opfyldte. I saa Henseende er det udenfor Ægtefælskab avlede Barn ikke stillet anderledes end andre Børn; ethvert Barn har Krav at gøres gjældende mod sin Fader, og saalænge Samfundet anerkjender som sin Pligt at værgе dem, der ikke kunne være deres egen Værgе, maa det ogsaa føle sig pligtigt til at tage sig af det hjælpe- og værgeløse Uægtebarn (Æktefælskabetsbarn) og skaffe det dets Ret overfor dets Fader.

Allerede under Svangerfælskabstiden er det Faderens Pligt at værgе om Fosteret og saa vidt mulig hjælpe til, at Barnet kan fødes uskadt, og efter Fødselen har han den samme Pligt — en Pligt, som vor Straffelov vistnok ved forskellige Bestemmelser i Kapitlet om Manddrab (§§ 192, 194, 195) burde have taget Hensyn til og gjort gjældende til Strafsansvar for vedkommende Mandspersoner — til at sørge for Barnets Liv og Opfostring som Faderen til Ægtebarn. Opfyldelsen heraf paahviler det Samfundet at vaage over, og det er derfor Samfundets Pligt at paase, at der, saavidt muligt, konstateres, hvem Faderen er, en Pligt, som ikke uden Forurettelse af Barnet kan tilskidesættes, hvem eller hvor saa Faderen maatte være.

Lige overfor den Ret, der efter det Ovenansførte tilkommer Uægtebarnet til at lære sine Forældre at kjende, kan ikke paa-